

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 7. Conversio Philosophi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

§. VII.

Conversio Philosophi.

Sæculum IV.

A. C. 325.

Non nulli Gentiles Philosophi, Episcoporum cœtui se immiscentes, super Religione disputare auebant; aliqui, quænam hæc nostra esset Doctrina, curiose perquirebant, alii ineluctabilem collabentis Deorum cultus ruinam dolentes, Christianorum animos dissensionibus dividere conabantur. Ajunt senem, quondam Confessorem, simplicem Laicum, & litterarum rudem, cum unius ex his superbis Philosophis fastum non ferret, eidem Christianæ Religionis veritatem persuadere omni annisu contendisse; iratissimi eorum, quibus nota erat viri ignorantia, loquentem ridebant, prudentiores rei eventum metuebant; tamen senis reverentia effecit, ut disputantem non turbarent; hæc autem fuere ejus verba: *In Nomine Jesu Christi, audime, Philosophæ! unus est DEUS, Creator cæli, & terræ, visibilium omnium, & invisibilium, qui omnia Verbi sui virtute fecit, & Spiritus sui sanctitate confirmavit; Verbum hoc, quod Filium Dei appellamus, cum hominum, brutorum move viventium, sortem miseraretur, ex muliere nasci voluit, cum hominibus conversari, & pro eis mori. Veniet secundo, ut uniuscujusque vitam judicet.*

*Ibid. c. 18.**Ruf. I. c. 2.**Socr. I. c. 8.*

An. 325.

L 2

sine

Sæculum IV. *sine vana curiositate credimus. Ne igitur inveniendis contra fidem rationibus frustra cerebrum torqueas, aut, quomodo hæc fieri potuerint, quæras, sed responde mihi, an credas!* Philosophus ille, attolentus, respondit: *Credo.* Et, gratia S. Seni agens, quod suam contumaciam fregisset, Christianum se professus est, cæterisque suadebat, ut exemplum sequerentur, se enim, quod jurejurando affirmabat, occulta, sed divina vi compulsum, ut crederet.

§. VIII.

Libelli contra Episcopos.

A. 325.
L. 3. Cod.
Theod. de
divers. rescr.
v. Pagi. an.
325. Ruff. 1.
c. 2. Sozom.
1. c. 17.
Theod. 1.
c. 11.

Cum Imperator vigesima tertia Maji Nicaenæ esset, quidam Episcopi occasionem favere rati, ut privatis suis commodis invigilarent, libellos contra Confratres suos ei tradiderunt; hos potissimum et Arianis fuisse crediderunt. Imperator libellos acceptavit, simul omnes convolutos, & bene obsignatos in præfixam a se diem servari jubet; interim dissidentes componere laborabat, atque destinata die ubi libellorum volumen allatum est, ad Episcopos, *Æquum non est, inquit, ut ab hominibus judicemini, cum vobis nos ipsos omnes judicandi potestatem dedit Deus; ergo causas vestras ipsi relinquit judicandas, & unitis animis quæstiones fidei*